

Missä into ja sydämen palo?

HERÄNNÄISYYDEN JA LÄHETYKSEN yhteinen historia on kunniakas. Pakanalähetyskolehtien voiksi on istuttu käräjillä. Herännäiskodeista on saateltu matkaan lukuisia lähetystyöntekijöitä. Seuroissa on tarjottu nisukahveja lähetysrahaston hyväksi. Heränneen kansan nimikkolähetit ovat kertoneet huikeita tarinoita työstään ja avartaneet monien kuulijoidensa maailmankuvaa.

LAPSUUTENI VAHVA VAIKUTTAJA oli Laina Kivelä, jonka kirjeitä Ambomaalta luimme Nivalan seuratuvalle kokoontuneessa partiassa. Miten maailma pienenkään, kun mustavalkoisista valokuvista katselimme Laina-tädin johtamaa partioteoriaa. Aamurukoukseen kokoontuneet tytöt olivat pukeutuneet täsmälleen samanlaisiin partiopukuihin kuin me Nivalan Rinkitytöt.

Olin vähän toisella kymmenellä, kun näin Nivalan kirkon saarnatuolissa ensimmäisen kerran papin, joka hymyili lämpimästi ja katsoi kuulijoitaan silmiin. Hän oli ambokirkon piispa Leonard Auala. Siitä hymystä jäi lähtemätön jälki mieleeni. Nuoruusvuosien Aholansaaresta muistan Mikko ja Kirsti Ihamäen innon ja sydämen palon Namibian kristittyjen ja maan itsenäisyyden puolesta sekä heidän ystäviensä Erastus ja Magdalena Shamenan vierailun Suomessa.

VASTAAVIA MUISTOJA TIEDÄN monen Siionin virsiä veisaavan kantavan sydämessään, mutta onko into ja sydämen palo meistä kadonnut. Enää ei juurikaan järjestetä lähetysseuroja, paitsi herättäjäjuhilla. Niissäkin kolehti kootaan Herättäjä-Yhdistyksen kansainväliseen työhön, josta lähetys toki saa osansa. Onko lähetys kutistunut herännäisyydessä vain yhdeksi siivoksi, kun sen oikeasti pitäisi olla kaiken työn tähtäyspiste niin tässä kansanliikkeessä kuin sen kotipesässä kirkossakin, jotta airuet voisivat soittaa rauhan juhlaa maitten ääriin.

MITÄ, JOS SITOUTUISIMME siihen, että seurakolehti päätettäisiin koota säännöllisesti lähetysten tukemiseen? Entäpä, jos etsisimme uusia yhteistyön muotoja Suomen Lähetysseuran kanssa? Voisiko lähetysrahasto tukea nimikkolähetysten lisäksi kummilapsia? Pitemmälle opinnoissaan edenneet kummilapset voitaisiin kutsua vieraiksi herättäjäjuhille ja Aholansaaren ripareille. Tällaisesta

toiminnasta on kannustavia kokemuksia seurakunnissa, viimeksi joulukuulta, kun Thaimaasta oli Suomessa kaksi pienen luterilaisen kirkon nuorta työntekijää. Kummiyhteistyön kautta lähetystyö saattaisi saada uusia tukijoita että lähtijöitä. Ja meissä syttyisi taas into ja sydämen palo.

Jaana Marjanen

JK Tervetuloa keskustelemaan näistäkin teemoista Kuopion lähetysjuhille 25.-27.5.2018.

Siitä hymystä jäi lähtemätön jälki mieleeni.

KUVA TUUJA BYTTINEN

Kolumnisteina vuorottelevat Tiia Orpana Helsingistä, Hanna Kirjavainen Helsingistä, Jaana Marjanen Kuopiosta ja Tuomas Antola Mäntsälästä